
Človeško bitje je nekaj tako neverjetno krhkega. Je le vrtinec, struktura v toku snovi. Snov teče in v toku se pojavi struktura, človek. Podobno kot vrtinec v vodi tudi ta struktura obstaja le, dokler so pogoji točno taki, kot morajo biti, dokler sta pritok in odtok snovi ravno pravšnja. Malo spremenimo vrsto ali količino pritekajočih snovi in že se struktura spremeni, pokvari, morda celo izgine. Če pa snovi dodamo še tok informacij smo priča čudeža - dobimo nenavadno strukturo, ki se je sposobna spraševati o sebi, o svojih lastnostih in tudi o lastnostih snovi, ki so potrebne za to, da taka struktura vsaj nekaj časa obstaja. Sprašuje se, kakšne snovi so najbolj ugodne v začetni fazi njenega razvoja, pa o vrstah ugodnih in škodljivih snovi ter celo o možnih načinih medsebojnega urejanja sprejemanja različnih snovi.

In prav o tem govori zbornik, ki je pred vami - o hrani, ki nam omogoča življenje. Štirinajst raziskovalnih člankov in devet povzetkov govori o delu opravljenem v zadnjem času pri proučevanju načinov zagotavljanja varne in zdrave hrane vse do mize potrošnikov. Res je razveseljivo, da je organizatorjem uspelo na enem mestu zbrati toliko tehtnih raziskovalnih prispevkov in da so vsi napisani v slovenskem jeziku. Srečanje, ki se je zgodilo v prostorih Visoke šole za zdravstvo v Ljubljani zato ne bo le enkratni dogodek ampak je pričakovati, da bo pričujoči zbornik še nekaj časa omogočal tudi širši javnosti seznanjenje s to zanimivo in pomembno problematiko.

Ljubljana, 7. 12. 2007

prof. dr. France Sevšek
dekan
Visoke šole za zdravstvo

